

Witam Was wszystkich! Kolejne dni w domu przed nami. Mam nadzieję, że nie będziecie się nudzić i wolnej chwili popracujecie trochę z pomocą swoich rodziców. Pozdrawiam Was ciepło dzieciaczki i do zobaczenia niedługo w przedszkolu!

1. Wprowadzenie do tematu

Za chwilę wyruszymy w kosmiczną podróż, ale musimy przygotować się do drogi i trochę rozruszać.

Zapraszam was do wykonywania ćwiczeń zgodnie z wierszem. Ćwiczenia powtórzcie kilka razy.

*Prawą nogą wypad w przód
i rączkami zawiąż but
Powrót, przysiad, dwa podskoki
W miejscu bieg i skłon głęboki
Wymach rączek w tył, do przodu
I rannego nie czuć chłodu.*

2. Czy jest ktoś w Kosmosie? - słuchanie wiersza J. Ruth-Charlewskiej pt. „Ja i UFO”

„Ja i UFO”

*Nocką czarną, ciemną, głuchą
na mój ogród spadło UFO.
Pewnie zepsuł im się talerz
lub nie chcieli jechać dalej.
I wylazły dwie pokraki
każdy inny, taki, siaki,
miały oczy jak szpareczki,
ręce cienkie jak niteczki,
nosy grube jak cebula,
każdy futrem się otula,
włosy mieli krótko ścięte,
i ogony jak diablęta.*

*Dziwili się w gęstym mroku,
że na Ziemi taki spokój.*

*Ja przez okno ich widziałem
i zupełnie się nie bałem.*

Rozmowa na temat wiersza.

- Kto wylądował w ogródku?
- Jak wyglądały ufoludki?
- Czy chłopiec bał się ich?
- Czy wierzycie w ufoludki?

Jak mogą wyglądać ufoludki? Tego nikt nie wie, bo nikt nie widział naprawdę ufoludka ale dzieci wyobrażają sobie go tak.

Narysuj na kartce swojego ufoludka

3. Opowieść ruchowa pantomimiczna „Kosmiczna wyprawa”

- rodzic mówi i pokazuje poszczególne czynności, dzieci je naśladują

Czy Wy dzieci wiecie, że w rakiecie można odbyć najciekawszą podróż na świecie? Więc zapraszam do rakiety, nie potrzebne są bilety! Polecimy razem na kosmiczną wyprawę.

Czy jesteście gotowi na podróżowanie w nieznanne?... zanim wystartujemy musimy najpierw odpowiednio się ubrać, a więc wkładamy kosmiczny kombinezon - najpierw prawa, teraz lewa noga...gotowe?... jeśli tak to ...szuuuu.....zapinamy w naszych kosmicznych kombinezonach suwak...to jednak nie koniec naszej kosmicznej garderoby - nie mamy jeszcze butów, rękawic i kosmicznego hełmu... prawda?...od czego więc zaczniemy?...oczywiście od butów - uwaga wkładamy: prawy but, teraz lewy but i gotowe. ..teraz prawa i lewa rękawica i na końcu hełm...

Uwaga! Włączamy silnik: najpierw jedną, potem drugą ręką, zapinamy pasy, wyglądamy przez okno i 1.2.3- startujemy...lecimy wysoko, coraz wyżej i powoli „wchodzimy” w przestrzeń kosmiczną.... uwaga turbulencje...zobaczcie z lewej strony mijamy burzę kosmiczną, w naszym kierunku leci mnóstwo odłamków skalnych...więc „gaz do dechy”!...uciekamy!.. musimy mocno skręcić w prawą stronę...udało się, możemy odetchnąć z ulgą - uff.... Teraz możemy już spokojnie zostawić nasze gwiazdy w kosmosie (dzieci naśladują wyciąganie gwiazdy z kieszeni i zostawianie jej poza rakieta)wyrzycie przez okno z prawej strony z pewnością zobaczycie planetę - przyjrzyjcie się jej uważnie może zobaczycie na niej jakiegoś ufoludka?...hm...ja widzę

ufoludka a wy dzieci? Pomachajmy mu i powiedzmy kosmiczne dzień
dobry.....ioioio...to ostrzeżenie, że kończy nam się tlen w rakiecie musimy więc
wracać na Ziemię, szybko wracamy...spójrzcie przez okno czy widzicie Ziemię?...tak,
to właśnie ta niebieska planeta ... uwaga trzymajcie się mocno za chwilę będą
turbulencje...uwaga zbliżamy się do Ziemi...lądujemy...uff...udało się ...mamy za sobą
pierwszy lot w kosmos...rozpinamy pasy, zdejmujemy rękawice, hełm, buty,
kosmiczny skafander...

Dziękuję Wam za wspólną kosmiczną podróż.